17/11/2021

«Η πανδημία ως πνευματική ευκαιρία»: Διάλογος στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

/ Ενορίες

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…», την Δευτέρα 15 Νοεμβρίου, ο Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας, φιλοξένησε τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Χριστόδουλο Μπίθα, Προϊστάμενο του Ιερού Ναού Ταξιαρχών Μοσχάτου, Συγγραφέα και Απόφοιτο του Οικονομικού Τμήματος της Νομικής και της Θεολογικής Σχολής, σε μια συζήτηση με θέμα «Η πανδημία ως πνευματική ευκαιρία».

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το διαδικτυακό τηλεοπτικό

κανάλι PemptousiaTV και την εκπομπή «Ό,τι Καλόν».

Η συζήτηση ξεκίνησε με το ερώτημα, αν από όλη αυτή την ταλαιπωρία της πανδημίας που συνεχίζεται, έχει προκύψει κάτι κάλο, αν μπορούμε να ωφεληθούμε και να κερδίσουμε κάτι.

Κάθε πειρασμός, απάντησε ο π. Χριστόδουλος, μας φέρνει πιο κοντά στην επίγνωση και της δικής μας πραγματικότητας, και της κοινωνίας που μας περιβάλλει και του τι σημαίνει πνευματικός δρόμος.

Κάθε κρίση μας κρίνει και φέρνει στην επιφάνεια, και την παθογένεια μας, και τις αρετές μας. Μας δίνει την δυνατότητα να καταλάβουμε πράγματα για τον εαυτό μας και να δούμε τι χρειάζεται να αλλάξουμε.

Για όσους ανθρώπους πέρασαν αυτό το διάστημα με μια υγιή πνευματική προσπάθεια, βγήκαν πολλά καλά συμπεράσματα και οδηγήθηκαν σε καλές καταστάσεις.

«Αυτό που αντιμετωπίστηκε ως πρώτη συνέπεια,, από όσους καταρχήν κράτησαν μία ψύχραιμη στάση, ήταν η στάση απέναντι στο φόβο. Επίσης, το τι κάνει κάποιος όταν κλείνεται μέσα στο σπίτι του και σταματάει η υπερδραστηριότητα στην οποία έχει μάθει. Και τέλος, πως αντιδρά κανείς, όταν έχει να αντιμετωπίσει πρωτόγνωρες συνθήκες.

Οι άνθρωποι διδάχθηκαν με ένα βίαιο τρόπο, πως να έχεις μία ασκητική απέναντι στον φόβο, αποφεύγοντας την τρομολαγνεία της τηλεόρασης και μην αναζητώντας συνωμοσίες, κυρίως στο διαδίκτυο.»

Όλες οι οικογένειες που βρέθηκαν ακινητοποιημένες μέσα στο σπίτι, βρήκαν μεγάλη ωφέλεια, συνέχισε ο π. Χριστόδουλος. Άνθρωποι βρήκαν την ευκαιρία να συζητήσουν μεταξύ τους, γονείς να ασχοληθούν με τα παιδιά τους, παιδιά να έρθουν σε επαφή με τους γονείς, ζευγάρια να συζητήσουν θέματα που είχαν σε εκκρεμότητα και άλλα πολλά.

Η πνευματική ανάγκη να ζει κανείς την ευχαριστία, κι όχι ως θεωρία, έγινε περισσότερο αντιληπτή αυτήν την περίοδο. Όσοι δεν αντέδρασαν με αυτήν την μανία καταδιώξεως, που δυστυχώς έπιασε πολλούς Έλληνες, άρχισαν να εκτιμούν αυτά που είχαν και την σημαντικότητα τους.

Σε δύσκολες εποχές, οι άνθρωποι έχουν μεγαλύτερες μετάνοιες, τόνισε. Ο άνθρωπος ξανοίγεται στο θαύμα της μετανοίας, όχι όταν αποφεύγει την πραγματικότητα, αλλά όταν διδάσκεται από αυτήν.

Πάρα πολλοί άνθρωποι συνειδητοποίησαν, πόσο σημαντικός και πολύτιμος είναι ο χρόνος που μας έχει δώσει ο Θεός και γιατί πρέπει να προσπαθούμε να ευχαριστούμε. Και πόσο σημαντική είναι η στιγμή που περνάει και χάνεται.

Η κοινωνία έτσι όπως την ξέρουμε, μέσα από αυτήν την δοκιμασία ταρακουνήθηκε κι ακόμα δεν έχει συνέλθει. Μια ζαλισμένη κοινωνία, είναι μια κοινωνία σε κρίση. Αν έχει κάτι να προτείνει η Εκκλησία είναι η αυτή η διέξοδος από την κρίση.

«**Ο μόνος τρόπος να ξανοιχθεί κανείς στο θαύμα της ζωής, είναι να μην απωθεί τίποτα, να βλέπει την πραγματικότητα και να προσπαθεί να ζει την κάθε ημέρα, σαν να είναι η πρώτη και η τελευταία της ζωής του**.

Αν θέλει κανείς να έρθει σε μία επίγνωση, και μέσα στην πανδημία μπορεί να προχωρήσει πνευματικά. Οι άνθρωποι οι οποίοι, είτε με την τρομολαγνεία, είτε με τον αρνητισμό, έζησαν αυτό το διάστημα, υποφέρουν κάθε ημέρα και αρρωσταίνουν ακόμα περισσότερο, γιατί δεν ζουν την σημερινή ημέρα».

Αν ανατρέξουμε στην εκκλησιαστική ιστορία, παρατήρησε ο π. Χριστόδουλος, διχασμός υπάρχει ήδη από την εποχή των αποστόλων, από τότε η Εκκλησία ζει ένα πρόβλημα ερμηνείας. Οι ενδοεκκλησιαστικές κρίσεις που παρουσιάστηκαν κατά εποχές, είναι πάρα πολλές.

Το βασικό μας πρόβλημα, είναι το πως θα μας αποκαλυφθεί το Ευαγγέλιο, εν Αγίω Πνεύματι. Διαφορετικά ο καθένας το προσαρμόζει στα δικά του μέτρα και εύκολα μπορεί να γίνουν παρανοήσεις, να παρασυρθεί ο καθένας από κάποιον.

Όταν κάποιος δεν ακούει την Εκκλησία, τόνισε στην συνέχεια, αλλά κάποιον «γέροντα» ή το διαδίκτυο, και συλλέγει μόνος του τις πληροφορίες εκείνες που θα του δημιουργήσουν το τείχος ασφαλείας για να μην δει την πραγματικότητα και να φτιάξει μια δική του, τότε μπαίνει σε μια επικίνδυνη ζώνη.

Η στάση απέναντι στον φόβο, που κάνει τον άνθρωπο να υψώσει τα τείχη μιας θεωρίας, ενός ιδεολογήματος, που μπορεί να ξεκινάει από μία θεωρία συνωμοσίας και στη συνέχεια σε μία αντίδραση που έχει να κάνει με κάποια χαρακτηριστικά της νεοελληνικής κοινωνίας, την άρνηση της αυθεντίας, την ανυπακοή και την αίσθηση ότι αν το κάνει αυτό, είναι ήρωας.

Όσοι ιερείς έκαναν το προφανές, δηλαδή άκουγαν τους γιατρούς, έκαναν υπακοή στην Εκκλησία και προέτρεψαν τους ανθρώπους να συνεχίσουν τη ζωή τους προσέχοντας, βρέθηκαν να κατηγορούνται ως ολιγόπιστοι.

Όλα αυτά είναι μία ψυχολογική αντίδραση πάνω στο φόβο, επεσήμανε. Αν παραδεχτεί ο άνθρωπος ότι υπάρχει κίνδυνος να πεθάνει από μια αρρώστια, ενώ αισθανόταν την ασφάλεια ότι δεν κινδυνεύει από τίποτα, θα καταρρεύσει και καταφεύγει στα ιδεολογήματα.

Όταν βρίσκεται κανείς μπροστά σε τερατουργήματα πληροφοριών και τις απίθανες θεωρίες συνωμοσίας, δεν μπορεί να συζητήσει. Πως μπορεί κανείς να συζητήσει για ενότητα, όταν κληρικοί και μη, κατηγορούν την Σύνοδο ή Επισκόπους για προδότες.

«Δεν ξέρουμε αν θα ζούμε αύριο το πρωί. Έχουμε μόνο την σημερινή ημέρα, όπως είπε ο Κύριος. Και μας έδωσε την σημερινή ημέρα για να μετανοούμε και να δημιουργούμε, να αγαπούμε και να προσπαθούμε να καταλάβουμε περισσότερο τον εαυτό μας. Όλα τα άλλα είναι στην ουσία, περιττά.

Εστιάζουμε στα άσχημα, και ξεχνάμε την ομορφιά της ημέρας, την ομορφιά που μπορεί να μας δώσει η τέχνη, η ποίηση, η μουσική, η λογοτεχνία και πάνω απ’ όλα την ομορφιά που μπορεί να μας δώσει το να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να ομορφύνουμε σαν άνθρωποι, δηλαδή να μετανοήσουμε.»

Ένας ιερέας ο οποίος γίνεται υπεύθυνος με τον λόγο του, για να πεθάνουν ή να αρρωστήσουν άνθρωποι, ενώπιον του Θεού και της ιερατικής του ιδιότητας, είναι ηθικός αυτουργός, παρατήρησε ο π. Χριστόδουλος.

Αναζητούμε το ήθος των αγίων. που δεν το συναντάμε στην σημερινή κρίση και να προβληματιστούμε αν είναι το ήθος μας πραγματικά ευαγγελικό, ή είναι το ήθος ενός θρησκευόμενου που φέρνει τα πράγματα στα δικά του μέτρα.

Και κλείνοντας την συζήτηση, είπε μεταξύ άλλων:

«Κάθε άνθρωπος που αναζητά την αλήθεια, και άρα προχωρά τον δρόμο της αγίας αυτογνωσίας εν Χριστώ, θα του φανερωθούν όμορφα πράγματα και για την

προσωπική του ζωή και για την κοινωνία και θα δράσει με τον τρόπο που θέλει ο Χριστός.

Ο λόγος του Ευαγγελίου είναι να στραφούμε στο φως και το φως σημαίνει αγάπη, χαρά, ευχαριστία, δημιουργικότητα, να νοιαζόμαστε για τον άλλον, να πιστεύουμε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού που ήρθε να σώσει τον κόσμο κι όχι να τον κρίνει».